

عنوان مقاله:

تاملی انتقادی در انسان شناسی معنویت جدید

محل انتشار:

همایش معنویت های نوظهور؛ شاخصه ها و نقدها (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

وحید سهرابی فر - عضو هیات علمی دانشگاه ادیان و مذاهب

خلاصه مقاله:

یکی از مبانی مهم هر مکتب معنوی، انسان شناسی است. بخش مهمی از آموزه های معنویتهای جدید نیز بر پایه نگاهی که به انسان دارند، ارائه شده است. بازشناسی این مبانی انسان شناختی و بررسی انتقادی آنها زمینه ساز شناخت هرچه دقیق تر این معنویتها خواهد بود. در این مقاله، ابتدا به بررسی سوبه های مهم تصویر انسان در دوران مدرن، پرداخته شده است؛ اموری چون: انسان محوری و اومانیزم، ایده اصالت، فردگرایی و کمال انسانی. پس از بحث از پیشینه و محتوای هر کدام از این ویژگیها، سخن با بررسی انتقادی آنها ادامه یافته است. در این بررسی انتقادی مبانی انسان شناختی معنویت مدرن دارای مشکلات مختلف ارزیابی شد؛ مشکلاتی چون ابتدای ایده اصالت بر یک دوگانه خطا، عدم امکان ارجاع مطلق امور به درونیات، پیامدهای غیرقابل پذیرش (در ساحت نظری و در ساحت عملی) فردگرایی و ارائه تصویر ناقص از کمال انسان. مجموع این ایرادات باعث شده تا انسان شناسی معنویت جدید دارای ایرادات مهمی شناخته شود، مشکلاتی که تنها در سطح توصیف وجود انسان محدود نمیشود بلکه به توصیه هایی نیز که بر اساس این توصیف خطا ارائه میشود نیز سرایت پیدا میکند.

کلمات کلیدی:

انسان شناسی، معنویت جدید، اصالت، فردگرایی، اومانیزم.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1566661>

